

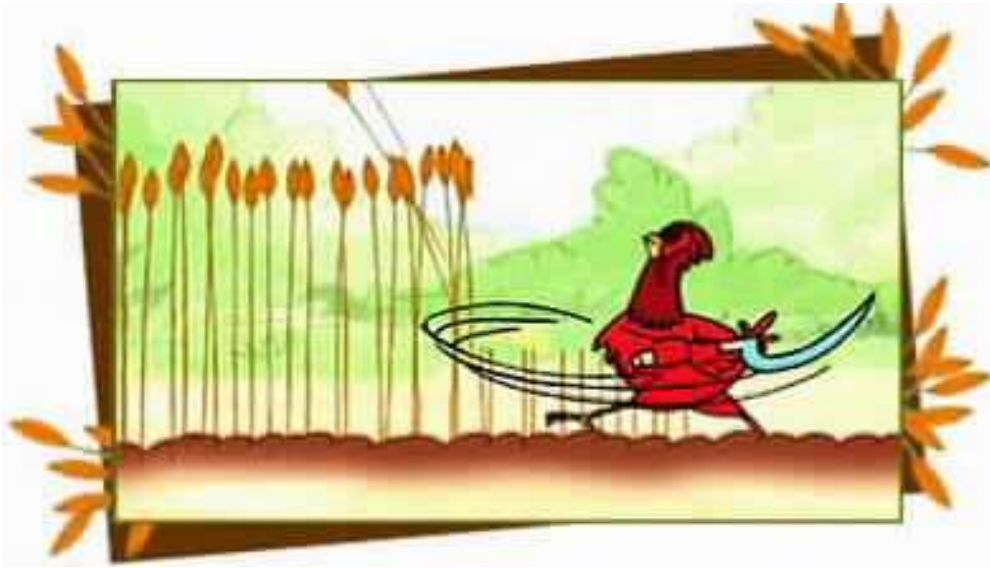
התרנגולת

יום אחד התרנגולת מצאה גרעין של חיטה. "אוכל לגדל מכך תבואה ולאפות לנו לחם" חשבה התרנגולת האדומה הקטנה.

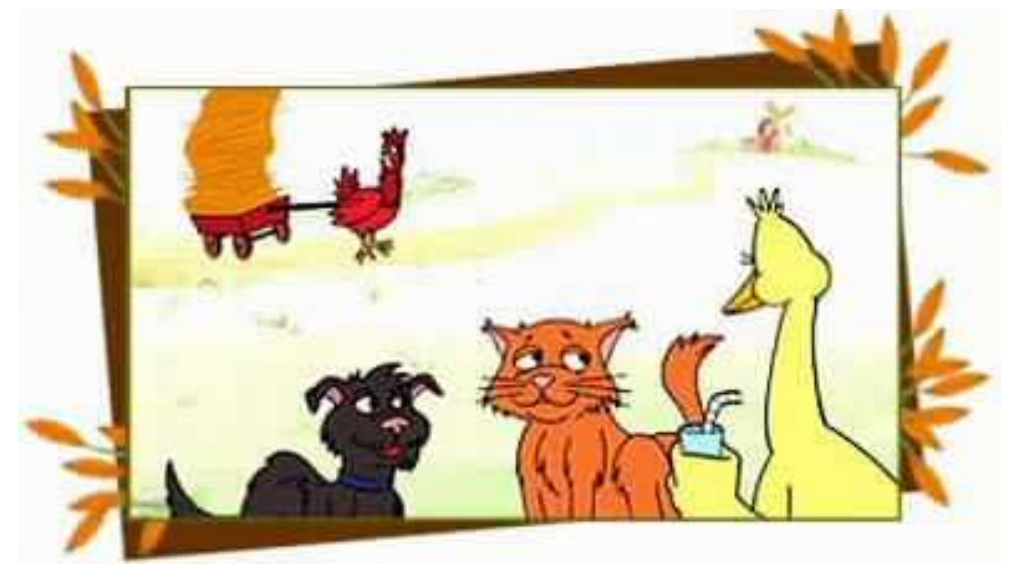

היה הייתה פעם תרנגולת אדומה קטנה שהסתובבה בחצר משק. היו לה ידידים טובים: כלב שחור קטן, חתול כתום גדול ואוז זהוב קטן.

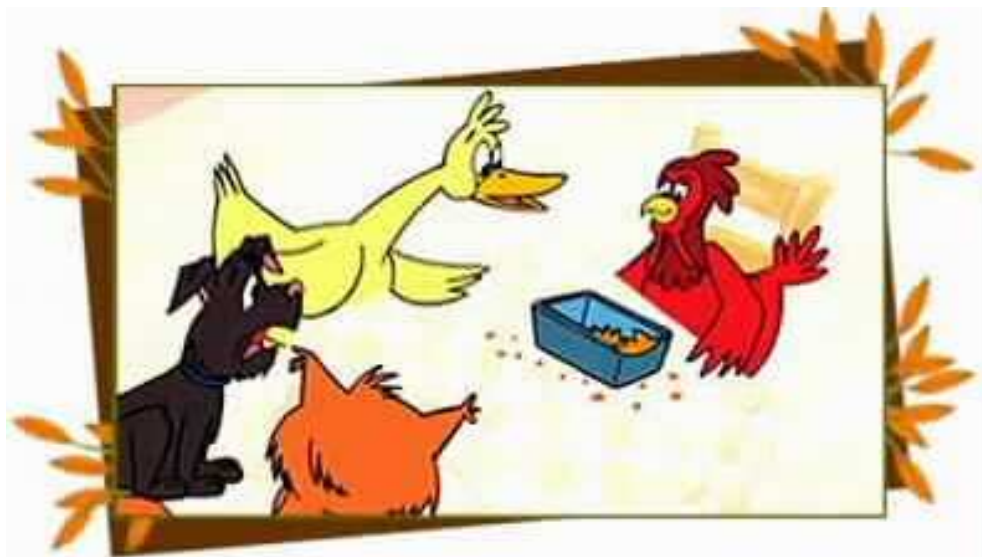
אחרי שהחיטה גדלה שאלה
התרנגולת האדומה הקטנה:
"מי יעזור לי לקצור את החיטה?"
"לא אני" אמר הכלב השחור הקטן.
"לא אני" אמר החתול הכתום הגדול.
"לא אני" אמר האווז הצהוב הקטן.
"אז אעשה זאת בעצמי" אמרה
התרנגולת האדומה הקטנה והיא
קצרה את החיטה ללא כל עזרה.

התרנגולת האדומה הקטנה שאלה
"מי יעזור לי לזרוע את הגרעין?"
"לא אני" אמר הכלב השחור הקטן.
"לא אני" אמר החתול הכתום הגדול.
"לא אני" אמר האווז הצהוב הקטן.
"אז אעשה זאת בעצמי" אמרה
התרנגולת האדומה הקטנה והיא
זרעה את גרעין החיטה ללא כל עזרה.

ואז שאלה התרנגולת: "מי יעזור לי
לאפות לחם?"
"לא אני" אמר הכלב השחור הקטן.
"לא אני" אמר החתול הכתום הגדול.
"לא אני" אמר האווז הצהוב הקטן.
"אז אעשה זאת בעצמי" אמרה
התרנגולת האדומה הקטנה והיא
אפתה לחם ללא כל עזרה.

התרנגולת האדומה הקטנה הייתה
כבר עייפה ושאלה: "מי יעזור לי לטחון
את הגרעינים לקמח?"
"לא אני" אמר הכלב השחור הקטן.
"לא אני" אמר החתול הכתום הגדול.
"לא אני" אמר האווז הצהוב הקטן.
"אז אעשה זאת בעצמי" אמרה
התרנגולת האדומה הקטנה והיא
הביאה את החיטה לטחנה וטחנה
אותה לקמח ללא כל עזרה.

"אני! אני!" קרא הכלב השחור הקטן.
"אני! אני!" קרא החתול הכתום הגדול.
"אני! אני!" קרא האווז הצהוב הקטן.
"לא, לא תקבלו אותו. אני אוכל אותו
בעצמי!" קראה התרנגולת האדומה
הקטנה.

הלחם החם והטרי הריח טוב מאוד.
התרנגולת האדומה הקטנה שאלה:
"מי יעזור לי לאכול את הלחם?"